

азъ причина на негова-та болѣзнь, безъ да искамъ. Кой-то гледа да придобыва пагубно наслаждение за да струва зло, за скоро ся наказува отъ зѣлно покаяніе; но когда терпи зло за да стори добро, наказаніе-то скоро си отхожда, и остава много-временно наслаждение.

Членъ 14.

За допущеніе и какъ негова-та безмѣрность е недостойнство.

Ако тя повреди нѣкой, не ся гнѣвай абіе противу него, отмщеніе да буде прощеніе-то. Всякій има особны пороцы, чесо ради треба да прощаваме всякого челоуѣка, и да не прегледваме неговы-те погрѣшкы; и понеже живѣеме ведно, треба да ся терпиме единъ другаго. Мы за наши-те пороцы ся гордиме и всуе ны совѣтува непрестанно словесность-та, при все това съ друго око гледаме себе си и друго ближнаго; все прощаваме на себе си, а нищо не прощаваме на други-те. Треба да сме на себе си тверди, а на други-те простиливи, и безъ утѣсеніе да терпиме нихны-те погрѣшкы, ако искаме да прощаватъ други за наши-те. Треба, сосъ кротость да ги поучиме кротость. Кой-то има вразы, е благополученъ и щастливъ; но лесно е да не имаме. Нека прощаваме, безъ гордость, за всы-те злины що ни чинатъ, и да не си отмщаваме.